

FEBRUÁR: Egressy Zoltán

Február 1.

Számlaügyintézéssel indul a hónap, aztán a húgom szomorú boldogságával folytatódik: legjobb barátnőjénél járt Ausztráliában, még életben találta, élete legszörnyűbb tíz napján lehet túl, amely elmondása szerint mégis felemelőnek bizonyult; ebbe a napba kellett még beleférnie egy Barcelona-győzelemnek és két viceházmasternek.

Február 2.

Az Örkény Színház felkérésére születtek szövegek az Élő Írók Társasága-sorozatban, a társulat tagjai mondják fel őket, ma került sorra az enyém, ezt konditermi szaunával ünneplem, miközben kinn a szürke felhőkből nagyon esni akar valami; Vörös István aggódva érdeklődik, írom-e az egy- mondatokat, írom, a mait még az első februári Cech In-látogatás előtt.

Február 3.

Három legutóbbi olvasmányom, Atwood A szolgálólány meséje, Coetzee A barbárokra várva és Lem Visszatérése egyaránt lefegyvelmezett, félelemben tartott, államgépezet által beszabályozott lakosságot mutat be, a közeljövő (vagy a jelen) lelki primitívizmusát, az elnyomás működképességét; olvasok hozzájuk Turgenyevet, ott meg a szerelem pusztítja azokat, akik szerelmesek tudnak lenni.

Február 4.

Amikor a lányom az autómat vezeti, összesen annyi a feladatom, hogy biztonságot nyújtsak, mint régen, bár kicsit másként; otthon közben készül az ebéd, mint régen, bár kicsit másként; akkor még nem vendég voltam az autózások után, amelyeknek során nem az anyósülésen ültem.

Február 5.

Sok megszólaló tréfálkozik azon Takács Ferenc irodalomtörténész hetvenedik születésnapjára köszöntésén, hogy a beszélni imádó ünnepeltnek csendben kell végigülnie a méltató szövegeket, ő is mosolyog, majd az est végén szokás szerint sziporkázó zárszót mond.

Február 6.

Arany Jánoshoz fűződő viszonyomról beszélek pár percet kamerába a Petőfi Irodalmi Múzeumban, elmondom többek között, hogy 1875-ben válasza sem méltatta az akkor húszéves Reviczky Gyulát, aki elküldte neki a verseit, és hogy ez mennyire fáj az ifjú költőnek, majd a magam számára is váratlanul hozzáteszem, nekem is.

Február 7.

Müller Péter Sziámi sonkás-sajtos melegszendvicset készít nekem a lakásában, majd emléket idéz: egyszer koncert után részeg rajongó érdeklődött tőle, hisz-e Istenben, mire ő visszakérdezett, miért kéne hinni abban, amiről tudomása van, meglepetésre kiderül az is, hogy fél évig finn szakra járt.

Február 8.

Páros kötetbemutató szerveződik Kácsor Zsolttal, Harminckét bolond a könyvének címe, az enyém alcíme harminckét vallomás, értelemszerűen a 32-esek terén lévő 32-es sörözőt nézzük ki, aztán az válik inkább fontosabbá, hogy harmadik hó másodikán beszéljünk, vagy csak úgy, valamikor, akárhol; örömmel konstátálom, milyen jó a regénye.

Február 9.

Megtetszik a Nissan Qashqai.

Február 10.

A nagy Gatsby egyik első mondata olyasmi, hogy apám azt mondta, mindig gondolj arra, más soha nem volt olyan kiváltágos helyzetben, mint te, ez jut eszembe a melegvizes medencében, ahova azért mentem, mert olvasáson kívül nincs különösebb dolgom.

Február 11.

Elfelejtettem a mai egymondatot, remélem, nem lesz baj belőle.

Február 12.

Megtekintem élőben is a kinézett autót, egyszer volt már egy ezer köbcentis, arany színű Nissan Sunny-m, ment, mint a golyó, csak aztán kiöregedett alólam, ez a Qashqai komolyabb, de nem annyira kedves jószág.

Február 13.

Puskin mozi, a Három óriásplakát Ebbing határában című film: jó, de nem egy In Bruges, ettől még kaphat Oscar-díjat, ha fog, abban az In Bruges elismerése is benne lesz.

Február 14.

A négyszázadik Sóska, sültkrumpli-előadás végére érek oda, a tapsra, és a sóskára, meg a sültkrumplira, amivel kedvesen ünneplik a színházban a jubileumot, minden néző kap, aki kér, és még én is, finomnak bizonyul.

Február 15.

Szentivánéji álom a Bethlen Színházban, a fiam rendezése, komoly elszántság van benne, a fiamban pedig komoly belső erő, tűz, akarás, ezt is egyedül, saját erőből járta ki, ahogy mindent magának és társulatának, melynek neve Spirita.

Február 16.

Kiseszterrel üldögélek a Spinozában, aki valójában Kiss Eszter, nekem azonban egybeírandó és mondandó a neve, beszélgetünk egy esetleges színházi estről, melynek keretében három monológomat mondaná el, remélem, még tavasszal.

Február 17.

A Barcelona délután játszik, a lányommal nézem, Rakiticről azt mondja, aranyosan fut, de félelmetes, Suarezt szereti, mert a magassága és a súlya majdnem azonos az enyémmel, Messi bölcs, előre tud mindent, Paulinhot szívesen a kereszlapjává fogadná, Sergi Robertót nehezen ismeri fel, ő vadidegen, Jordi Alba pedig civil szerinte, egyszer jó lenne élőben nézni ezeket a fiúkat, a lányommal.

Február 18.

Felnőtt emberek társasjátékoznak halál komolyan a húgoméknál, szerencsére nem veszi senki a szívére, ha veszít, magam is részt veszek, a társasággal minden rendben van, csak a játék nem okoz sok örömet, fájlalom ezt.

Február 19.

Radnóti Zsuzsa és Nánay István születésnapjára köszöntése a Bajor Gizi Színház múzeumban, jelentős számú kedves ember van jelen, és az egészét áthatja valami nagy-nagy szeretet, örülök, hogy érzem én is.

Február 20.

Keresztes Tamás a Jurányiban, az Egy örült naplója-előadás időben üti a Chelsea-Barcelonát, de nincs bánivaló, boldoggá tesz, ha igazi zsenit láthatok közlőrlől, hozzátennem, Bodó Viktor is nagyon kellett az élményhez, a monodramák mindig nagy rendezőt igényelnek.

Február 21.

Végre belekezdtem a regénybe, amit tolok magam előtt egy ideje, megvan a címe is, kacérkodtam másikkal is, de az akar lenni, ami az első ötlet volt, lesz majd egy-két hét, amikor fel kell függesztenem az írását, mert várnak tőlem valahol egy színdarabot.

Február 22.

Nagyon kellemes írói állapot, el ne kiabáljam, a regény íródni akar, délután pihenésként elmegyek dobolni egy kicsit, rég voltam már.

Február 23.

Vajon miért nem válaszolnak bizonyos emberek e-mail-re, SMS-re, miért nem hívnak vissza, ha keresik őket, úgy veszem észre, a legutóbbi idők talánya ez, később általában kiderül, hogy semmi bajuk, csak elfelejtették, vagy nem volt kedvük, ettől még nem értem.

Február 24.

Rudas gőzfürdő a Rudas gőzfürdőt úgy szerető Krisztinával, örül nagyon, délután a Baltazár Színház előadása Kaszásdűlőn, Örkény-művek adaptációja, jól áll nekik, derű sugárzik belőlük, felülír minden apróbb hibaszűrővé.

Február 25.

Kávékapszula-vásárlás az Árkádban, körülbelül ugyanebben az időben a fiam eladja a csellóját, jobban fáj a szívem érte, mint neki, de belátom, logikus lépés, évek óta nem játszik rajta, a pénzzé tétel ez esetben egyszerűen praktikusság.

Február 26.

Karácsonyi ajándék a jegy a Caro Emerald-koncertre, szégyenszemre nem ismertem őt, furcsa zenei világ, könnyed, laza éneklés, boldog emberek az Arénában, a Tahitian skies-ot vélhetően sokat fogom hallgatni mostanában.

Február 27.

Haladok a regénnyel, megbocsátsz, István, ma ez lesz a mondatom.

Február 28.

1992. február 29-én volt az esküvőm, évforduló tehát négyévenként volna, ha érvényben volna még a házasság, szigorúan véve tehát a mai nap semminek nem az emléke, de azért minden évben végiggondolom, mennyi jó történt azalatt a tizenhét év alatt, amíg négyévenként volt mit ünnepelni.